

## Arrest

**nr. 312 496 van 4 september 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** 1. X  
2. X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat P. DE WOLF  
Louizalaan 54/3de verd.  
1050 BRUSSEL

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 juni 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

Verzoekende partijen, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 6 december 2021 België binnen met een paspoort met visum en verzoeken op dezelfde dag om internationale bescherming. Op 30 april 2024 beslist de adjunct-commissaris ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 2 mei 2024 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent katholiek maar niet praktiserend en bent geboren op (...) 1987 in Cucuta, Norte de Santander. In 2015 huwde u uw partner, L. Y. B. M. (...). Uw vrouw en uw schoonmoeder R. M. L. (...) hebben ook een verzoek om internationale bescherming ingediend. Samen met uw partner heeft u twee minderjarige kinderen die zich samen met u in België bevinden. Uw twee andere kinderen, van wie L. (...) niet de biologische moeder is, bevinden zich in Colombia. U woonde met uw partner steeds in Villa del Rosario, Norte de Santander, met uitzondering van een periode van één jaar in Bucaramanga. U behaalde een technisch diploma in administratie en onderhoud van drinkwaterinstallaties. U werkte ook een jaar voor de afdeling risicobeheer van de gemeente Villa del Rosario. Uw echtgenote werkte van 2016 tot 2020 als sociaal werkster in het Instituto La Esperanza, en als docente aan de Universidad Francisco De Paula Santander.*

*Sinds 2017 was u actief als gemeenschapsleider in uw buurt in Villa del Rosario, waarbij u opkwam voor betere faciliteiten in de wijk. Tevens was u voor de vakbond Sintraeicviro secretaris sport en organiseerde u sportactiviteiten voor de leden. Van 2020 tot begin 2021 was u ook voorzitter van de vakbond Sintrasercool in uw bedrijf.*

*U stond u in 2019 op de gemeenteraadslĳst voor de politieke partij Alianza Verde en voerde enkele maanden campagne. Op 9 september 2019 werd u echter door de gewapende groepering "Aguilas Negras" bedreigd via een pamflet dat u vond in uw auto. Hierin werden zowel uw naam als de naam van de vakbondsvoorzitter van Sin de Norte, een overkoepelend vakbondsorgaan, en andere leden van uw vakbond genoemd. U besloot de vakbondsvoorzitter Raul Gomez te bellen en samen met alle bedreigde vakbondsleden, dienden jullie een dag later klacht in bij het parket. In diezelfde periode vroegen jullie meer bescherming aan bij de Unidad Nacional de Protección (UNP), maar u kreeg hier nooit antwoord op. Op 25 september 2019 begaf u zich naar de politie omdat u de nodige beschermingsmaatregelen niet werden geboden. U ontving geen antwoord. Vier dagen later, op 29 september 2019, kwam u terug van een politieke bijeenkomst en ging u naar huis toen er twee personen u waarschuwden zich niet meer te bemoeien met zaken die u niet aanbelangden. Hierbij wezen ze ook op een vuurwapen. Een dag later diende u weer een aangifte in bij het parket. Twee personen van het parket kwamen dan naar uw huis om vragen te stellen en foto's te nemen maar verder gebeurde er niets. U verminderde uw politieke campagne en werd nooit verkozen in de gemeenteraad.*

*In januari 2020 besloten u en uw vrouw uit schrik de wijk in Villa del Rosario te verlaten en naar Bucaramanga te verhuizen. In februari 2020 wilden jullie uw bedreigers misleiden en in dit opzicht trokken jullie vier dagen naar Panama, daarna keerden jullie terug naar Bucaramanga. In januari 2021 verhuisden jullie terug naar Villa del Rosario waar jullie in een afgesloten woningcomplex gingen wonen in de wijk Bello Monte. In dat zelfde jaar werkte u als ambtenaar voor de gemeente voor de afdeling 'risico en veiligheid'. In oktober 2021 verhuisden jullie terug naar het huis in B. V. 3 (...), Villa del Rosario, omdat uw vrouw in maart bevallen was van jullie tweede kind, en jullie de hulp van haar moeder nodig hadden om voor de kinderen te zorgen.*

*Op 29 november 2021 begaf u zich vanuit een andere wijk naar huis nadat u boodschappen gedaan had en kwamen er twee personen op u af. Ze identificeerden zich als ELN-strijders (Ejercito de Liberacion Nacional) en hielden een vuurwapen op u gericht. Ze lieten u verstaan dat dit de laatste waarschuwing was en herhaalden hun boodschap dat u zich niet moest bemoeien met zaken die u niet aanbelangden. In augustus 2021 hadden jullie al een reis geboekt naar Parijs om jullie huwelijksverjaardag te vieren. Jullie besloten om van deze reis gebruik te maken om Colombia voor eens en voor altijd te verlaten. Jullie reisden op 1 december 2021 per vliegtuig naar Madrid, Spanje en van daar naar Parijs. Van daar kwamen jullie met de auto naar België, waar jullie op 6 december 2021 aankwamen en die dag een verzoek indienden om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

*Ongeveer een jaar na jullie vertrek, in november 2022 en december 2022, werd uw schoonmoeder R. (...) door ELN-afgevaardigden bedreigd opdat ze de huizen die uw eigendom waren, en specifiek het huis in B. V. 3 (...) aan hen af te staan, aangezien dit huis zich in een "rode zone" bevond waar de politie niet zomaar kon komen en dit goed uitkwam voor de groepering. Ze vonden ook dat u een openstaande schuld had jegens hen. Uw schoonmoeder zou Colombia ook verlaten op 5 februari 2023 en hier een verzoek om internationale bescherming indienen op 7 februari 2023.*

*U en uw vrouw vrezen bij terugkeer naar Colombia vermoord te worden door ELN omwille van uw politieke activiteiten en sociaal engagement.*

*Ter staving van jullie verzoek leggen u en vrouw jullie respectievelijke paspoorten en identiteitskaarten neer (en die van de kinderen), alsook de dreigbrief van Aguilas Negras, verschillende klachten die u bij de Colombiaanse autoriteiten heeft ingediend, verschillende foto's betreffende uw politieke campagne, een brief dd. 27/07/2017 waarin u vraagt om een oprichting van een junta de accion, een document betreffende uw*

onroerende goederen in Colombia, verschillende documenten ter staving van uw werk bij de vakbond en een USB –stick waarop dezelfde foto's omtrent uw politieke campagne te zien zijn, alsook een videofragment waarin u de politie aanmaant veiligheidsmaatregelen toe te kennen, en een videofragment van uw beveiligingscamera die een persoon toont op een motor geparkeerd voor uw huis. U dient ook een foto in van uw bewakingscamera met hetzelfde beeld. Van de volgende documenten leggen jullie kopieën neer: documenten betreffende uw opleiding als psycholoog, documenten ter staving van jullie scholing, documenten betreffende het werk van L. (...), jullie huwelijksakte, vliegtickets, en verschillende nieuwsartikels over het algemene geweld in Colombia.

Op 29 januari 2024 maakte uw advocaat opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de ELN, een gewapende groep die zich in uw wijk in Villa del Rosario ophoudt omwille van uw eerdere sociale en politieke activiteiten (CGVS, p 12). Zij zouden u om het leven willen brengen omwille van het sociaal engagement dat u in de wijk hebt getoond, u noemt zichzelf ook een sociaal leider. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw aangebrachte asielmotieven. Daarbij dienen eveneens twijfels geplaatst te worden bij de ernst en uitgebreidheid van het door u naar voren geschoven profiel als sociaal leider.

Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat er ernstige twijfels bestaan over uw bewering een sociaal leider geweest te zijn en omwille van dit werk problemen gekregen te hebben (CGVS, p 14 en 17). Het CGVS betwist weliswaar niet dat u enige vorm van sociaal werk deed op vrijwillige basis. Dit ondersteunt u met verklaringen en documenten (CGVS, p 14-17; Administratief dossier). Echter maakt u niet aannemelijk dat uw taken voor de gemeenschap van die aard waren dat u er problemen door gekregen zou hebben (Ibid.). Zo werd u gevraagd om enkele voorbeelden te geven van wat u dan precies deed als “sociaal leider” voor uw gemeenschap en hieruit blijkt dat u in de periode 2017-2021 betrokken was bij het verbeteren van de omgeving in het park door er een speeltuin aan te laten leggen voor de kinderen, ook het plaatsen van afvalcontainers hoorde tot uw verwezenlijkingen, alsook hebt u aangedrongen bij het gemeentebestuur om meer veiligheid te bieden in uw gemeenschap (CGVS p. 14). Op welke wijze deze zaken precies problemen creëerden voor u is volstrekt onduidelijk. U helpt uw buurt en gemeenschap maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat er door uw projecten effectief andere partijen benadeeld werden. U stelt bovendien ook meermaals dat u niet weet omwille van welke rol u juist bedreigd werd, was het wegens de verkiezingen (van 2019), uw taken als vakbondsleider of als sociaal leider (CGVS, p 15 en 21). U verklaart daarnaast dat het eisen van meer veiligheid in uw buurt nadelig zou zijn voor de gewapende groeperingen die er opereerden (CGVS, p 12). Maar nergens uit uw verklaringen of de voorgelegde stukken blijkt echter dat u hierin een prominente rol op zich nam. De vergaderingen die u hierover had met de burgemeester, konden, per uw verklaring, door eender welke sociaal geëngageerde burger worden aangevraagd (CGVS, p 15 en 16). Deze vergaderingen beperkten zich ook meestal tot vergaderingen bij de burgemeester, of tot oproepen in een bepaald Whatsappgroep en eens een bijeenkomst in een park in de wijk (CGVS p. 16-17). Hoewel u beweert dat u van 2017 tot 2021 actief was in de gemeenschap brengt u hiervan ook onvoldoende bewijzen aan, behalve een brief van 2017 waarin u de gemeente vraagt om de oprichting van een junta de accion. Bovendien woonde u van 2020-2021 niet eens in de wijk in Villa del Rosario, maar in de stad Bucaramanga waar u naar eigen zeggen niet buiten kwam.

Ten tweede haalt u aan problemen te hebben gehad omwille van uw politieke campagne voor de partij Alianza Verde naar aanloop van de lokale verkiezingen in oktober 2019 (CGVS, p 21). Ook hier kan het CGVS geen geloof aan hechten. Er dient in dit opgemerkt te worden dat u er, samen met uw gezinsleden, allesbehalve in geslaagd bent om aannemelijk te maken dat jullie omwille van uw politieke activiteiten

problemen gekregen zouden hebben en dat deze nog een vervolg kenden nadien. Over de partij Alianza Verde waarvoor u opkwam hebt u verder geen informatie en weet u enkel dat het om een centrum-linkse partij gaat (CGVS, p 12). U verklaart zelf geen trouwe volger te zijn geweest en nooit deelgenomen te hebben aan politieke vergaderingen (CGVS, p 9). U zou zich louter kandidaat hebben gesteld omdat uw vakbondsvoorzitter in de raad zat en u deze positie had aangeboden (CGVS p. 12). Tot slot bent u niet eens op de hoogte of u tot de dag van vandaag nog een actief lid bent (CGVS, p 8). Uw politiek engagement is niet dermate groot of diepgaand. Zo voerde u twee-drie maanden campagne maar stopte u daarmee nog voor de verkiezingen. U werd niet verkozen en hebt niet gezeteld in de gemeenteraad gezien u de campagne stopzette (CGVS, p 11 en 21). Bovendien is het niet aangetoond dat de latere bedreiging die u van ELN zou ontvangen hebben een verband houden met uw kandidatuur voor de lokale verkiezingen van 2019.

Ten derde verklaart u dat de bedreigingen jegens u ook te maken hebben met het feit dat u van 2017-2019 lid was van de vakbond Sintraeiviro en dat u van 2020 tot begin 2021 vakbondsvoorzitter was van Sintrasercool (CGVS, p 13). Het CGVS trekt niet in twijfel dat u deze functies hebt uitgeoefend maar u maakt geenszins aannemelijk dat uw taken van dien aard waren dat u er problemen door gekregen zou hebben met bepaalde groeperingen. Bij de vakbond van E. (...) bestonden uw taken louter uit het aansturen van allerlei sport- en recreatieve activiteiten voor werknemers en hun familieleden (CGVS, p 13). Als voorzitter van Sintrasercool werd u meerdere keren de vraag gesteld wat uw takenpakket juist inhield, waarop u uiteindelijk antwoordde dat u bijeenkomsten hield met de directieleden en werknemers om de rechten van de werknemers te vrijwaren en te bewaken dat deze niet geschonden zouden worden (CGVS, p 13-14). Op welke wijze deze zaken precies problemen creëerden voor u is volstrekt onduidelijk. U hielp kwetsbare personen, in casu de werknemers van het bedrijf, maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat er door uw werk effectief andere partijen zoals gewapende groepen benadeeld werden (CGVS, p 14). Bovendien spreekt u zichzelf tegen door te stellen dat u 'nooit gezegd hebt dat die bedreigingen er kwamen omdat u deel uitmaakte van de vakbond' (CGVS, p 15) (CGVS, p 18 en 21). Zulke verklaringen maken evenmin aannemelijk dat u een gegronde vrees zou hebben voor uw leven omwille van uw vakbondsactiviteiten.

Tot slot stelt u dat u ook werkzaam was als ambtenaar bij de afdeling risico en veiligheid (CGVS, p 11 en 19). Echter leggen u en uw vrouw L. (...) tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw taken daar. U verklaart dat u naar huizen moest gaan waar er een risico bestond tot instorting en waar de mensen verwondingen zouden kunnen oplopen en dat u dit nadien moest voorleggen aan uw baas die dan concrete acties zou ondernemen (CGVS, p 23). Uw vrouw verklaart echter dat u politiecampaagnes begeleidde waarbij u de mensen moest oriënteren en verwelkomen (CGVS L. (...), p 6). U diende via uw advocaat op 29 januari 2024 nog opmerkingen in over het persoonlijk onderhoud waar u poneert dat u en uw vrouw het over dezelfde job hadden waarbinnen u verschillende taken uitoefende (administratief dossier). Dit betreft dan ook louter een post-factum aanpassing van uw verklaring en is geen voldoende uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Hoe dan ook kan hier nergens uit afgeleid worden dat u omwille van deze activiteiten een doorn in het oog werd van bepaalde groeperingen.

Uit bovenstaande analyse volgt dat uw sociaal en politiek engagement niet van dien aard is dat u daardoor problemen zou kunnen ontvangen, waardoor er ook geen geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u eraan koppelt.

Daarenboven bevatten uw verklaringen over de vermeende vervolgingsfeiten die u gehad zou hebben veel eigenaardigheden en onwaarschijnlijkheden waardoor er geen geloof aan gehecht kan worden. Ten eerste weet u dus niet waarom u tot drie keer toe bedreigd werd door gewapende groeperingen, en met welke politieke/sociale rol van u zij een probleem zouden hebben gehad (CGVS, p 15 en 21), wat al merkwaardig is aangezien het de kern van uw asielrelaas raakt. Ten tweede, blijkt uit bovenstaande analyse dat u al meerdere jaren actief was als lid bij de vakbond en als sociale leider (zie supra). Toch begonnen uw bedreigingen pas ettelijke jaren later. Als deze gewapende groeperingen zo'n groot probleem maakten van uw sociale en politieke activiteiten dan kan toch wel verwacht worden dat ze zich veel eerder zouden laten horen. Ten derde stelt u dat u een dreigbrief/pamflet in uw auto terugvond van de "Aguilas Negras" (CGVS, p 18). Dat de Aguilas Negras na deze dreigbrief niets meer van zich laten horen (CGVS, p 21), overtuigt evenmin. Er kan toch verwacht worden dat indien deze groepering u en uw collega's echt viseren, ze jullie actiever zouden zoeken en meer daadkrachtig zouden optreden. Ten vierde stelt u dat u een kleine drie weken na deze dreigbrief opnieuw werd bedreigd maar deze keer in persoon (CGVS, p 18-19). De daders identificeerden zich hierbij niet. De mannen tonen u een wapen en vertellen u dat ze geen spelletjes spelen, toch blijft u uw politieke campagne verder zetten. Uw vrouw verklaart dan weer dat u na deze bedreiging uw campagne wel stopzette (CGVS L. (...), p 12). Jullie verklaringen gaan bijgevolg alle kanten uit. Ten vijfde, zijn jullie drie maanden later naar Bucaramanga gevlucht omdat de politie jullie niet kon beschermen in Villa del Rosario (CGVS L. (...), p 4, 5 en 9). Het is dan ook merkwaardig dat jullie toen weliswaar al besloten om een maand later, vier dagen te spenderen in Panama om jullie vijanden op een dwaalspoor te zetten (CGVS J. (...), p 5). Er kan immers verwacht worden dat als jullie met de dood bedreigd worden en effectief de stap zetten om te vluchten naar een ander land, dat jullie daar langer zouden blijven dan vier dagen. Wat er ook

van zij, jullie bleven van 29 september 2019 tot en met 29 november 2021 in Bucaramanga bespaard van bedreigingen (CGVS, p 18 en 24). Ook deze vaststelling doet de wenkbrauwen fronsen aangaande uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde problemen.

Ten zesde, gekoppeld aan het bovenstaande, zijn jullie na jullie verblijf in Bucaramanga, terug verhuisd naar Villa del Rosario, eerst naar een appartementencomplex in de wijk Bello Monte dat beveiligd werd en waar niet zomaar iedereen kon binnenkomen (CGVS, p 19). Echter, verschillende maanden later keren jullie terug naar jullie eigen woning in de wijk B. V. 3 (...). Dat jullie dit complex verlaten en terugkeren naar de plaats waar jullie bedreigingen hebben ontvangen, hoewel u stelt dat u nooit enige hulp of bescherming heeft gekregen van de Colombiaanse autoriteiten is dan ook een weinig logische daad (CGVS, p 19). Tevens zet dit de geloofwaardigheid en minstens de ernst van uw vrees voor vervolging op de helling. Het is immers onbegrijpelijk dat jullie op eigen initiatief beslissen terug te keren naar de wijk in Villa Del Rosaria die u eerder nog was ontvlucht wegens ernstige bedreigingen. Dat uw vrouw hulp nodig had met de kinderen en uw schoonmoeder daar bij jullie kon blijven is dan ook geen afdoende reden voor deze terugkeer (CGVS L. (...), p 9). U geeft aan dat jullie beveiligingscamera's hadden geïnstalleerd (CGVS p. 24). Als jullie leven echt op het spel staat, kan er verwacht worden dat jullie elke mogelijke beschermingsmaatregel zouden nemen om de wijk waar al uw levensbedreigende problemen zich afspeelden te verlaten. Het CGVS herhaalt zich dan ook wanneer het stelt dat jullie gedrag afbreuk doet aan de geloofwaardigheid en ernst van jullie vrees.

Tot slot, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de derde bedreiging die u plots twee jaar later zou ontvangen hebben en waarbij door de daders werd verwezen naar de ELN (CGVS, p 18-19). Dat deze gewapende groepering twee jaar wacht om toe slaan kan echt niet overtuigen, te meer de daders niet eens overgaan tot een effectieve aanslag op u maar enkel hun wapen op u richten en u weer waarschuwen. Gewapende Colombiaanse groeperingen staan er immers om bekend meedogenloos te zijn. Indien zij u werkelijk als een tegenstander zagen dan is het volstrekt onduidelijk wat men tegenhield om u effectief aan te pakken. Dat men u, volgens uw verklaringen, niet eerder gedood heeft omdat de Covid-19 pandemie en de daar bijhorende lockdownmaatregelen een rol speelden (CGVS, p 26), kan daarom niet overtuigen, te meer uit de beschikbare informatie blijkt dat er weliswaar een lichte daling was van het aantal moorden op sociale leiders in het begin van de pandemie, maar dat deze situatie weer veranderde kort nadien.

Wat er ook van zij, in de mate dat u en uw echtgenote tevens verwijzen naar een vorm van sociaal leiderschap van uw kant, dient het CGVS te stellen dat louter een verwijzing naar een welbepaald profiel niet kan volstaan om iemand te erkennen als zijnde vluchteling of subsidiair beschermde. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non. De door u geschetste vervolgingsfeiten worden als ongeloofwaardig beoordeeld (zie supra). U geeft in uw verklaringen bovendien aan zelf niet goed te weten waarom u eigenlijk bedreigd werd (CGVS, p. 15, 21). Bovendien kan worden opgemerkt dat het louter organiseren van bepaalde activiteiten in de wijk als het inrichten van een park, het laten ophalen van afval of het vragen om meer politieaanwezigheid (CGVS, p. 16, 17), of uw activiteiten bij de vakbond van uw bedrijf waarbij u eerst sportactiviteiten organiseerde en daarna bij het bestuur betrokken was, en een eenmalige kandidatuur voor de lokale verkiezingen niet noodzakelijk beschouwd kunnen worden als een vorm van sociaal leiderschap. Van een sociaal leider kan duidelijk leiderschap worden verwacht, alsook een niet aflatende inzet voor de mensenrechten in de gemeenschap en een blijvende motivatie.

Voorts verklaart u meermaals klacht te hebben neergelegd bij verschillende Colombiaanse autoriteiten (CGVS, p 5; zie ook administratief dossier). Dat men u daar telkens gewoon weggestuurd zou hebben is weinig aannemelijk gelet op het goed uitgebouwde rechtssysteem in Colombia voor sociale leiders (Zie het EUAA rapport "Colombia: Country Focus" van december 2022 - <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202212EUAACOIReportColombiaCountryfocus.pdf>). Jullie tonen niet concreet aan dat de Colombiaanse overheden in jullie geval geen bescherming willen of kunnen bieden, noch dat jullie geen beroep kunnen doen op overheidsbescherming of er geen toegang toe hebben. Overigens betekent het gegeven dat de bescherming door de overheid doeltreffend dient te zijn, evenwel niet dat deze overheidsbescherming absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in.

Tot slot bestaan er twijfels dat de door jullie beweerde vrees voor vervolging het werkelijke hoofdmotief van uw reis naar Europa was. Zo hadden jullie het plan om jullie huwelijksverjaardag te vieren in Parijs en met dit doel voor ogen hebben jullie in augustus 2021 al jullie vlucht geboekt. Na de derde bedreiging in november 2021 besloten jullie dan om het land te verlaten en internationale bescherming te vragen (CGVS, p 27). Het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste (Spanje, Frankrijk) zonder er bescherming aan te vragen getuigt bovendien van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale

bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een bijkomende negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

U legt enkele documenten neer ter ondersteuning van uw verklaringen over uw werkzaamheden en die van uw werkzaamheden. Deze worden echter niet in twijfel getrokken door het CGVS. Hetzelfde dient gezegd te worden betreffende jullie identiteitsdocumenten, huwelijksakte en documenten ter staving van jullie scholing. De klachten die u heeft ingediend bewijzen enkel dat u de stappen heeft ondernomen om hulp te vragen aan de Colombiaanse autoriteiten maar zoals hierboven reeds uitgelegd, houdt dit geenszins een resultaatverbintenis in. De dreigbrief werd reeds zijdelings besproken. De foto's ter staving van uw politieke campagne staan hier ook niet ter discussie. De nieuwsartikels over het gewapend geweld in Colombia betreffen de algemene toestand die evenmin kunnen volstaan om jullie verklaringen betreffende jullie eigen specifieke problemen te ondersteunen. Uw vliegtuigtickets voegen verder niets toe aan uw relaas. De foto en het videofragment dat u voorlegt ter staving van een vreemde persoon die vastgelegd werd door uw beveiligingscamera aan uw huis volstaan niet om aan te tonen dat u wel degelijk bedreigd werd. Zo kan niet worden afgeleid wie deze persoon is en op welke manier hij een bedreiging zou vormen.

Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde, indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non. Op zichzelf kunnen documenten de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.

Tot slot merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u liet overmaken aan het CGVS op 29 januari 2024 evenmin in staat zijn om de beoordeling van uw verzoek om te buigen. De opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Hetzelfde geldt voor jullie zoon J. E. (...) en jullie dochter S. D. (...), die zich beiden in België bevinden. Zowel uzelf als L. (...) stellen dat jullie vrees in hoofde van de kinderen op precies dezelfde motieven rust als jullie eigen vrees (CGVS p 28, CGVS L. (...) p 14). Aangezien aan die motieven geen geloof kan worden gehecht en er uit jullie verklaringen geen elementen blijken die alsnog wijzen op een gegronde vrees in hoofde van de kinderen, kan aan de kinderen evenmin de hoedanigheid van vluchteling worden toegekend.

In hoofde van uw schoonmoeder (...) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen. Het CGVS merkt hierbij op dat aan de concrete bedreigingen die zij ontving na jullie vertrek van ELN, voortvloeiende uit hun eerdere bedreiging tegen u, geen geloof kan worden gehecht (zie administratief dossier).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte

eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigegroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld

aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

#### “A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent katholiek maar niet praktiserend en bent geboren op (...) 1983 in Villa del Rosario, Norte de Santander. Daar woonde u uw hele leven, met uitzondering van een periode van één jaar in Bucaramanga. U heeft een masterdiploma in vrede en burgerontwikkeling. U werkte in 2016 voor de instelling La Esperanza als sociaal assistente en in 2017 werkte u als professor aan de universiteit Francisco de Paula Santander. U werkte ook voor hetzelfde bedrijf waar uw man J. F. (...) vakbonds lid was, E. (...). U bent geen lid van een politieke partij, maar bent wel van 2017-2021 vakbonds lid bij de vakbond Aspu. U verklaart nooit problemen te hebben gehad omwille van uw werk of lidmaatschap bij de vakbond Aspu.

Uw man J. F. (...) stond in 2019 op de gemeenteraadslid onder de politieke partij Alianza Verde. Van 2020-2021 was hij ook voorzitter van de vakbond Sintrasercool. Daarnaast was hij sinds 2017 actief als gemeenschapsleider in uw buurt in Villa del Rosario, Norte de Santander. Uw partner, J. F. R. V. (...) en uw moeder R. M. L. (...) hebben net als u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Samen met uw partner heeft u twee minderjarige kinderen die zich met u in België bevinden.

Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw partner J. F. R. V. (...), die het volgende verklaarde: (...).

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie jullie respectievelijke paspoorten en identiteitskaarten neer, alsook de dreigbrief van "Aguilas Negras", en verschillende klachten die uw man bij de Colombiaanse autoriteiten heeft ingediend. Ook leggen jullie verschillende foto's neer betreffende J. (...)’s politieke campagne. Daarnaast dienen jullie een document betreffende jullie eigendommen in Colombia in, een brief van J. (...) van 2017 met een aanvraag voor de oprichting van een junta de accion, verschillende documenten ter staving van J. (...)’s werk bij de vakbond en een USB-stick waarop dezelfde foto's omtrent J. (...)’s politieke campagne te zien zijn, alsook een videofragment waar hij de politie aanmaant hem veiligheidsmaatregelen toe te kennen en een videofragment van uw beveiligingscamera die een persoon toont op een motor die geparkeerd staat voor uw huis. U dient ook een foto in van uw bewakingscamera met het zelfde beeld. Van de volgende documenten leggen jullie kopieën neer: documenten betreffende J. (...)’s opleiding als psycholoog, documenten ter staving van jullie scholing, documenten betreffende uw werk, jullie huwelijksakte, vliegtickets, en verschillende nieuwsartikels over het algemene geweld in Colombia.

Op 29 januari 2024 maakte uw advocaat opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

### B. Motivering

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.*

*Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw partner de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw partner die u hieronder kunt lezen:*

*(...)*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Het verzoekschrift**

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 4 van “de Kwalificatierichtlijn”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partijen geven een inhoudelijke toelichting bij bepalingen en beginselen die zij *in casu* van toepassing achten en voeren vervolgens in hoofdorde aan dat hun de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend. Na erop te wijzen dat in dit dossier twee familieleden een asielaanvraag hebben ingediend op basis van dezelfde asielmotieven en dat dit implicaties heeft voor de vorm en de inhoud van de afgelegde verklaringen, gaan zij als volgt in op de motieven van de bestreden beslissingen:

#### *“a. Betreffende het profiel van eerste verzoekende partij als sociale leider*

*Tegenpartij meent dat verzoeker zijn profiel als sociale leider niet aannemelijk heeft gemaakt. Hoewel tegenpartij wél erkent dat verzoeker op vrijwillige basis sociaal werk verrichtte, meent zij dat eerste verzoekende partij geen taken vervulde van dien aard dat zij problemen zou krijgen. Verzoeker zijn verklaringen hierover luiden als volgt:*

*p. 15 e.v. CGVS J. (...)*

*(...)*

*Uit het voorgaande blijkt eerstens dat verzoeker zich heeft trachten in te zetten voor de veiligheid van de gemeenschap, hetgeen hinderlijk zou zijn voor de bendes om o.a. de gemeenschap te dwingen tot loyaliteit aan hen toe. Hoewel verzoeker hierin niet geslaagd is, heeft hij aangegeven verschillende bijeenkomsten en verzoeken gericht te hebben aan de burgemeester van de gemeenschap. Ook is het belangrijk om op te merken dat deze verzoeken veelal mondeling verliepen en dus beschikt verzoeker over geen bewijs op papier.*

*In dit opzicht is het belangrijk om op te merken dat sommige van die bijeenkomsten publiekelijk verliepen en dus was het bekend bij de benedeleden dat verzoeker optrad als sociale leider die meer veiligheid wenste te bekomen in de buurt:*

*p. 17 e.v. CGVS J. (...)*

*(...)*

*Verder blijkt tegenpartij een eigen definitie van "sociaal leider" voorop te stellen, maar verzoeker vraagt zich af of tegenpartij zich realiseert dat sociale leider een breed begrip is en dat dit door de bendes zelf wordt ingevuld wie zij als sociale leider aanzien. Veel benedeleden beschouwen elke persoon die een hinder kan vormen voor hun drugshandel, voor het rekruteren van leden, voor het plegen van criminaliteit e.d. als een bedreiging voor hen. Logischerwijs zien zij personen die zich inzetten voor meer veiligheid als een sociale leider die de benedeleden vervolgens zullen proberen weg te jagen dan wel om te brengen.*

*b. Betreffende de problemen omwille van de politieke campagne van eerste verzoekende partij*

*Vervolgens hecht tegenpartij geen geloof aan de problemen die verzoeker ervaarde naar aanleiding van zijn politieke campagne voor de partij Alianza Verde. Echter, verzoeker wenst te benadrukken dat hij zich veeleer op het sociaal en maatschappelijk aspect van de politiek richtte. Hij was gefocust op het verbeteren van de toegang tot nutsvoorzieningen, de veiligheid, de onderwijskansen van de kinderen in Villa del Rosario:*

*p. 11 e.v. Jhon*

*(...)*

*Gezien verzoeker ook lid was van de vakbond en zich bezigheid met het sociaal aspect in bedrijven en het welzijn van de werknemers, leek het de voorzitter van Syndenorte wellicht een goed idee om verzoeker ook kandidaat te stellen in de partij die dergelijke ideeën ondersteunde. Hoewel verzoeker niet verkozen werd, kwam verzoeker duidelijk uit voor zijn mening en was hij o.a. voorstander van anti-corruptie en meer veiligheid. Dit zijn elementen die evident niet goed zouden zijn voor de benedeleden.*

*c. Bedreigingen door lid te zijn van de vakbond Sintraeicviro*

*Verzoeker stelt vast dat hij zijn antwoord niet correct heeft verwoord. Immers, hij bedoelde dat hij werd bedreigd omwille van zijn kandidatuur bij de Alianza Verde terwijl hij een functie bekleedde bij de vakbond. De verwijzing naar zijn job titel door de belagers was wellicht om aan te geven dat het om verzoeker specifiek gaat en niet zozeer omdat hij lid was van de vakbond:*

*pp. 20-21 CGVS J. (...)*

*(...)*

*d. Werkzaamheid als ambtenaar bij risico en veiligheid*

*Voorts haalt tegenpartij een tegenstrijdigheid aan tussen de verklaringen van verzoekende partijen aangaande de job van eerste verzoekende partij als ambtenaar bij de afdeling risico en veiligheid. Tegenpartij is niet ernstig in haar motivering. De verklaringen van verzoekster hierover luiden als volgt:*

*p. 6 CGVS L. (...)*

*(...)*

*Verzoeker stelde het volgende:*

*p. 25 CGVS J. (...)*

*(...)*

*Verzoekster heeft duidelijk verklaard dat haar echtgenoot bezig was met de veiligheid en risico's van de gemeente Villa del Rosario én dat hij destijds veel vraag kreeg om politiecampagnes te begeleiden. Nergens uit de verklaring van verzoekster blijkt dat verzoeker enkel bezig was met begeleiding i.t.t. tegenpartij poogt voor te houden. De verklaringen van verzoekers zijn aldus niet tegenstrijdig, maar zij hebben elk andere voorbeelden gegeven van de inhoud van de job. Bovendien had tegenpartij deze tegenstrijdigheid tijdens het onderhoud zelf kunnen uitklaren, maar zij verwijt verzoekers liever achteraf van tegenstellingen. Dit is absurd.*

*e. Vervolgingsfeiten*

*Verwerende partij verwondert zich over de reden om verzoekers te bedreigen alsook de "lakse" modus operandi van de gewapende groeperingen/belagers. Verzoekers benadrukken dat een samenloop van de verschillende elementen dat verzoeker zich maatschappelijk en sociaal engageerde in de gemeente en de gemeenschap, zijn herhaaldelijke verzoeken voor meer veiligheid en aanwezigheid van politieagenten in de buurt, zijn standpunt over corruptie allemaal elementen zijn die nadelig zijn voor gewapende groeperingen en dus voor hen des te meer reden gaven om verzoeker en zijn familie te bedreigen. In dit kader verwijzen verzoekers naar een artikel van de International Crisis Group dat het volgende laat gelden:*

*"(...)*

*Vervolgens stelt men vast dat tegenpartij een reeks vraagstellingen uit en zich verwonderd verklaart over de gang van zaken. Echter, in dit kader is nodig te benadrukken dat verzoekers voor de handelingen van hun belagers geen verklaring kunnen bieden en dat dit volstrekt logisch is. Zij kunnen niet anders dan hoe zij in hun geval te werk zijn gegaan en zich gelukkig prijzen dat de belagers hen niet hebben kunnen ombrengen. Door te gissen naar hoe de bende zich volgens tegenpartij had moeten gedragen, tracht zij zo een profiel van*

de bende voorop te stellen die vooreerst niet conform is aan de verklaringen van verzoekers, maar vooral niet juridisch onderbouwd is.

Verwachten van de asielzoeker dat hij de handelingen van zijn belager verklaart is buitensporig.

Daarnaast heeft verzoeker uitgelegd dat de Coronapandemie ook een rol heeft gespeeld in de vertraagde mogelijkheid voor de gewapende groeperingen om doelwitten aan te vallen:

p. 22 CGVS J. (...)

(...)

p. 26 CGVS J. (...)

(...)

Bovendien dient verwerende partij rekening te houden met de gegeven culturele context hiervoor: criminele bendes in Colombia gaan zelfbepalend te werk en zijn onvoorspelbaar. Dit is veeleer gebaseerd op een willekeurige aanpak. Verwerende partij brengt niets aan die het tegengestelde aantoont.

Men merkt doorheen de beslissing dat verwerende partij getuigt van een volledig gebrek aan inrekeningname van de culturele context van het dossier. Verschillende elementen worden steeds weer met een Westerse bril geïnterpreteerd, zonder enige beschouwing van hoe het er ter plaatse aan toe gaat.

Nochtans staat de inrekeningname van de culturele context centraal, bij gebrek hieraan bestaat steeds het risico ethnocentrisme toe te passen. Dit principe maakt deel uit van de basisbeginsels die doorheen de asielprocedure dienen te worden toegepast:

Artikel 15.3, a van de richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) bepaalt als volgt:

(...)

Ook blijkt tegenpartij elke vorm van inlevingsvermogen te missen. Verzoekster was net bevallen van haar tweede kind en had hulp nodig van haar moeder. Verzoekers wisten op dat moment niet beter dan terug te keren naar Bello Monte opdat de moeder zou kunnen intrekken en haar dochter -verzoekster - zou kunnen verzorgen. Verzoekers hebben dan ook extra veiligheidsmaatregelen genomen en zelfs klachten ingediend, maar het mocht helaas niet baten:

p. 22 CGVS J. (...)

(...)

p. 24 CGVS J. (...)

(...)

#### *f. Gebrek aan bescherming van de plaatselijke autoriteiten*

Tot slot beweert tegenpartij dat er een goed uitgebouwd rechtssysteem is in Colombia voor sociale leiders en zij verwijst hiervoor naar het COI Focus rapport van 2022. Echter, uit de praktijk en dus recentere informatie is gebleken dat de bescherming van autoriteiten ineffectief is:

“(...).”<sup>8</sup>

Ook Amnesty International bevestigt het falen van de Colombiaanse overheid in bescherming van sociale leiders:

“(...).”<sup>9</sup>

Deze informatie strookt met de ervaringen van verzoekers waarin zij allerm minst werden geholpen door de politie:

p. 5 CGVS J. (...)

(...)

p. 22 CGVS J. (...)

(...)

p. 26 CGVS J. (...)

(...)

p. 9 CGVS L. (...)

(...)

p. 10 CGVS L. (...)

(...)

Tegenpartij heeft klaarblijkelijk geen grondig onderzoek gevoerd naar het relaas van verzoekers en zij heeft een verkeerde analyse gemaakt van het politiek profiel van eerste verzoekende partij.”

Vervolgens wijzen verzoekende partijen erop dat hun identiteit, alsook het werk bij de vakbond, de politieke campagne en het vrijwillig werk van verzoeker niet betwist wordt, waarna zij een omstandig betoog voeren over de samenwerkingsplicht en het voordeel van de twijfel.

In ondergeschikte orde menen verzoekende partijen in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij gaan daarbij in op de veiligheidssituatie in Colombia.

In uiterst ondergeschikte orde betogen verzoekende partijen dat het gepast is de bestreden beslissingen te vernietigen en hun dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS).

## 2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 14 augustus 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer samen met de COI Focus “*Colombia. Beschermingsmogelijkheden*” van 14 mei 2024.

2.2.3. Op 16 augustus 2024 en ter terechtzitting leggen verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met fotokopieën van psychologische attesten (stuk 1), van een attest van lidmaatschap bij de *Alianza Verde*, met vertaling (stuk 2), en van verschillende foto's (stukken 3-8) neer. In deze aanvullende nota's wordt tevens gewag gemaakt van video's (stukken 7-9), doch de Raad kan slechts vaststellen dat deze niet werden bijgevoegd.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. In de mate dat verzoekende partijen aanvoeren dat de artikelen 3 en 8 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.2. Aangaande de door verzoekende partijen aangevoerde schending van artikel 4 van “*de Kwalificatierichtlijn*”, voluit de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), wordt opgemerkt dat deze bepaling is overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekende partijen tonen dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kunnen bijgevolg de schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

### 2.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan ze zijn genomen.

*In casu* wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangebrachte asielmotieven, nu (i) zijn sociaal en politiek engagement niet van dien aard is dat hij daardoor problemen zou kunnen ontvangen, waardoor er ook geen geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die hij eraan koppelt en (ii) zijn verklaringen over de vermeende vervolgingsfeiten die hij gehad zou hebben veel eigenaardigheden en onwaarschijnlijkheden bevatten waardoor er geen geloof aan gehecht kan worden, omdat (B) louter een verwijzing naar een welbepaald profiel niet kan volstaan om iemand te erkennen als zijnde vluchteling of subsidiair beschermde, omdat (C) hij en verzoekster niet concreet aantonen dat de Colombiaanse overheden in hun geval geen bescherming willen of kunnen bieden, noch dat zij geen beroep kunnen doen op overheidsbescherming of er geen toegang toe hebben, omdat (D) er twijfels bestaan dat de

door hem en verzoekster beweerde vrees voor vervolging het werkelijke hoofdmotief van zijn reis naar Europa was en het feit dat hij verschillende Europese landen doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen bovendien getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met zijn verklaarde dringende nood aan internationale bescherming, omdat (E) de documenten die hij ter ondersteuning van zijn verklaringen neerlegt en zijn opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud niet in staat zijn om de beoordeling van zijn verzoek om te buigen en omdat (F) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat de asielmotieven van verzoekster volledig gebaseerd zijn op de asielmotieven van haar partner, zodat aan haar identiek dezelfde status wordt toegekend, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

### 2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, Colombia, te zijn ontvlucht omwille van problemen met de “*Aguilas Negras*” en de *Ejército de liberación nacional* (ELN) wegens het sociaal en politiek engagement van verzoeker als gemeenschapsleider in zijn buurt, als lid en voorzitter van de vakbond en als ambtenaar bij de afdeling risico en veiligheid. Verzoeker zou sinds september 2019 meermaals waarschuwingen en bedreigingen hebben ontvangen. Op 1 december 2021 vertrokken verzoekende partijen met hun paspoort uit Colombia.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat het asielrelaas van verzoekende partijen wordt gekenmerkt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, waardoor er geen geloof kan worden toegeschreven aan de door hen aangebrachte asielmotieven.

Vooreerst merkt de adjunct-commissaris op goede gronden op dat verzoekers sociaal en politiek engagement niet van dien aard is dat hij daardoor problemen zou kunnen ontvangen en dat er bijgevolg ook geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hij eraan koppelt. Hij licht dit in de bestreden beslissingen in hoofdte van verzoeker als volgt toe:

*“Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat er ernstige twijfels bestaan over uw bewering een sociaal leider geweest te zijn en omwille van dit werk problemen gekregen te hebben (CGVS, p 14 en 17). Het CGVS betwist weliswaar niet dat u enige vorm van sociaal werk deed op vrijwillige basis. Dit ondersteunt u met verklaringen en documenten (CGVS, p 14-17; Administratief dossier). Echter maakt u niet aannemelijk dat uw taken voor de gemeenschap van die aard waren dat u er problemen door gekregen zou hebben (Ibid.). Zo werd u gevraagd om enkele voorbeelden te geven van wat u dan precies deed als “sociaal leider” voor uw gemeenschap en hieruit blijkt dat u in de periode 2017-2021 betrokken was bij het verbeteren van de omgeving in het park door er een speeltuin aan te laten leggen voor de kinderen, ook het plaatsen van afvalcontainers hoorde tot uw verwezenlijkingen, alsook hebt u aangedrongen bij het gemeentebestuur om meer veiligheid te bieden in uw gemeenschap (CGVS p. 14). Op welke wijze deze zaken precies problemen creëerden voor u is volstrekt onduidelijk. U hielp uw buurt en gemeenschap maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat er door uw projecten effectief andere partijen benadeeld werden. U stelt bovendien ook meermaals dat u niet weet omwille van welke rol u juist bedreigd werd, was het wegens de verkiezingen (van 2019), uw taken als vakbondsleider of als sociaal leider (CGVS, p 15 en 21). U verklaart daarnaast dat het eisen van*

meer veiligheid in uw buurt nadelig zou zijn voor de gewapende groeperingen die er opereerden (CGVS, p 12). Maar nergens uit uw verklaringen of de voorgelegde stukken blijkt echter dat u hierin een prominente rol op zich nam. De vergaderingen die u hierover had met de burgemeester, konden, per uw verklaring, door eender welke sociaal geëngageerde burger worden aangevraagd (CGVS, p 15 en 16). Deze vergaderingen beperkten zich ook meestal tot vergaderingen bij de burgemeester, of tot oproepen in een bepaald Whatsappgroep en eens een bijeenkomst in een park in de wijk (CGVS p. 16-17). Hoewel u beweert dat u van 2017 tot 2021 actief was in de gemeenschap brengt u hiervan ook onvoldoende bewijzen aan, behalve een brief van 2017 waarin u de gemeente vraagt om de oprichting van een junta de accion. Bovendien woonde u van 2020-2021 niet eens in de wijk in Villa del Rosaria, maar in de stad Bucaramanga waar u naar eigen zeggen niet buiten kwam.

Ten tweede haalt u aan problemen te hebben gehad omwille van uw politieke campagne voor de partij Alianza Verde naar aanloop van de lokale verkiezingen in oktober 2019 (CGVS, p 21). Ook hier kan het CGVS geen geloof aan hechten. Er dient in dit opgemerkt te worden dat u er, samen met uw gezinsleden, allesbehalve in geslaagd bent om aannemelijk te maken dat jullie omwille van uw politieke activiteiten problemen gekregen zouden hebben en dat deze nog een vervolg kenden nadien. Over de partij Alianza Verde waarvoor u opkwam hebt u verder geen informatie en weet u enkel dat het om een centrum-linkse partij gaat (CGVS, p 12). U verklaart zelf geen trouwe volger te zijn geweest en nooit deelgenomen te hebben aan politieke vergaderingen (CGVS, p 9). U zou zich louter kandidaat hebben gesteld omdat uw vakbondsvoorzitter in de raad zat en u deze positie had aangeboden (CGVS p. 12). Tot slot bent u niet eens op de hoogte of u tot de dag van vandaag nog een actief lid bent (CGVS, p 8). Uw politiek engagement is niet dermate groot of diepgaand. Zo voerde u twee-drie maanden campagne maar stopte u daarmee nog voor de verkiezingen. U werd niet verkozen en hebt niet gezeteld in de gemeenteraad gezien u de campagne stopzette (CGVS, p 11 en 21). Bovendien is het niet aangetoond dat de latere bedreiging die u van ELN zou ontvangen hebben een verband houden met uw kandidatuur voor de lokale verkiezingen van 2019.

Ten derde verklaart u dat de bedreigingen jegens u ook te maken hebben met het feit dat u van 2017-2019 lid was van de vakbond Sintraiciviro en dat u van 2020 tot begin 2021 vakbondsvoorzitter was van Sintrasercool (CGVS, p 13). Het CGVS trekt niet in twijfel dat u deze functies hebt uitgeoefend maar u maakt geenszins aannemelijk dat dat uw taken van dien aard waren dat u er problemen door gekregen zou hebben met bepaalde groeperingen. Bij de vakbond van E. (...) bestonden uw taken louter uit het aansturen van allerlei sport- en recreatieve activiteiten voor werknemers en hun familieleden (CGVS, p 13). Als voorzitter van Sintrasercool werd u meerdere keren de vraag gesteld wat uw takenpakket juist inhield, waarop u uiteindelijk antwoordde dat u bijeenkomsten hield met de directieleden en werknemers om de rechten van de werknemers te vrijwaren en te bewaken dat deze niet geschonden zouden worden (CGVS, p 13-14). Op welke wijze deze zaken precies problemen creëerden voor u is volstrekt onduidelijk. U hielp kwetsbare personen, in casu de werknemers van het bedrijf, maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat er door uw werk effectief andere partijen zoals gewapende groepen benadeeld werden (CGVS, p 14). Bovendien spreekt u zichzelf tegen door te stellen dat u 'nooit gezegd hebt dat die bedreigingen er kwamen omdat u deel uitmaakte van de vakbond' (CGVS, p 15) (CGVS, p 18 en 21). Zulke verklaringen maken evenmin aannemelijk dat u een gegronde vrees zou hebben voor uw leven omwille van uw vakbondsactiviteiten.

Tot slot stelt u dat u ook werkzaam was als ambtenaar bij de afdeling risico en veiligheid (CGVS, p 11 en 19). Echter leggen u en uw vrouw L. (...) tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw taken daar. U verklaart dat u naar huizen moest gaan waar er een risico bestond tot instorting en waar de mensen verwondingen zouden kunnen oplopen en dat u dit nadien moest voorleggen aan uw baas die dan concrete acties zou ondernemen (CGVS, p 23). Uw vrouw verklaart echter dat u politiecampaagnes begeleidde waarbij u de mensen moest oriënteren en verwelkomen (CGVS L. (...), p 6). U diende via uw advocaat op 29 januari 2024 nog opmerkingen in over het persoonlijk onderhoud waar u poneert dat u en uw vrouw het over dezelfde job hadden waarbinnen u verschillende taken uitoefende (administratief dossier). Dit betreft dan ook louter een post-factum aanpassing van uw verklaring en is geen voldoende uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Hoe dan ook kan hier nergens uit afgeleid worden dat u omwille van deze activiteiten een doorn in het oog werd van bepaalde groeperingen."

Verzoekende partijen slagen er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Zij beperken zich tot een herhaling van de verklaringen die verzoeker aflegde op het CGVS en hun eigen standpunt, namelijk dat bekend was bij de bendeleden dat verzoeker optrad als sociale leider die meer veiligheid wenste te bekomen in de buurt, zonder evenwel *in concreto* te ontkrachten of te weerleggen dat (i) nergens uit zijn verklaringen blijkt dat er door zijn projecten effectief andere partijen benadeeld werden en dat (ii) nergens uit zijn verklaringen of de voorgelegde stukken blijkt dat hij een prominente rol op zich nam in het eisen van meer veiligheid in zijn buurt. Met de loutere herhaling van de elementen uit verzoekers asielrelaas weerleggen verzoekende partijen de concrete vaststellingen van de adjunct-commissaris niet. Aldus maken verzoekende partijen hun vrees voor vervolging niet aannemelijk, noch tonen zij aan dat de bestreden beslissingen op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze zijn genomen. Met een dergelijke summier uiteenzetting doen verzoekende partijen niets meer dan te kennen geven dat zij het niet

eens zijn met de interpretatie van de adjunct-commissaris van de door verzoeker afgelegde verklaringen. Voorts doet de loutere omstandigheid dat verzoekende partijen niet over “bewijs op papier” beschikken nu de verzoeken die verzoeker richtte aan de burgemeester van de gemeenschap veelal mondeling verliepen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker onvoldoende bewijzen aanbrengt van zijn bewering dat hij van 2017 tot 2021 actief was in de gemeenschap, een bewering die bovendien moeilijk te verenigen is met verzoekers verklaring dat hij van 2020-2021 niet in de wijk in Villa del Rosaria, maar in de stad Bucaramanga woonde, waar hij niet buiten kwam.

Verzoekende partijen menen voorts nog dat de adjunct-commissaris een eigen definitie van “sociaal leider” vooropstelt zonder zich te realiseren dat dit een breed begrip is dat door de bendes zelf wordt ingevuld. In de bestreden beslissingen wordt echter nergens gesteld dat verzoeker geen “sociaal leider” zou zijn, maar worden er twijfels geplaatst bij de ernst en uitgebreidheid van het door verzoeker naar voren geschoven profiel als sociaal leider. Verzoekende partijen slagen er met hun betoog en stukken niet in deze twijfels te ontkrachten.

Wat betreft de problemen die verzoeker zou hebben gekend naar aanleiding van zijn politieke campagne voor de partij *Alianza Verde*, benadrukken verzoekende partijen dat verzoeker zich veeleer op het sociaal en maatschappelijk aspect van de politiek richtte en gefocust was op het verbeteren van de toegang tot nutsvoorzieningen, de veiligheid en de onderwijskansen van de kinderen in Villa del Rosario. Zij beperken zich evenwel tot een loutere herhaling van de verklaringen die verzoeker op het CGVS aflegde, zonder een ander licht te werpen op de hierboven aangehaalde overwegingen en vaststellingen daarover, die steun vinden in het administratief dossier en door de Raad worden overgenomen. Verzoekende partijen maken met hun summiere betoog niet aannemelijk dat verzoeker door louter twee of drie maanden voor de lokale verkiezingen van oktober 2019 campagne te hebben gevoerd voor een partij waarover hij duidelijk weinig informatie kan geven problemen zou hebben gekend die in november 2021 met de bedreiging door strijders van ELN nog een vervolg zou hebben gekend.

Waar verzoekende partijen nog aanvoeren dat verzoeker bedoelde dat hij werd bedreigd omwille van zijn kandidatuur bij de *Alianza Verde* terwijl hij een functie bekleedde bij de vakbond en hierbij citeren uit de verklaringen die verzoeker op het CGVS aflegde, doen zij geen afbreuk aan de overwegingen dat (i) verzoekers politiek engagement bij *Alianza Verde* niet dermate groot of diepgaand was om mee in de problemen te komen en dat (ii) verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat zijn taken als lid van de vakbond *Sintraeicviro* en daarna als voorzitter van de vakbond *Sintracercool* van dien aard waren dat hij er problemen door gekregen zou hebben met bepaalde groeperingen.

Nergens in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat verzoekster verklaarde dat verzoeker tijdens zijn werk als ambtenaar bij de afdeling risico en veiligheid “enkele” bezig was met de begeleiding van politiecampaagnes, zodat verzoekende partijen de adjunct-commissaris niet dienstig kunnen verwijten aldus gemotiveerd te hebben. Verzoekende partijen trachten in hun verzoekschrift nog voor te houden dat zij elks andere voorbeelden hebben gegeven van de inhoud van de job van verzoeker als ambtenaar bij de afdeling risico en veiligheid, doch hiermee weerleggen zij niet dat zij tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de taken van verzoeker in zijn hoedanigheid van ambtenaar. Hoe dan ook laten zij de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat nergens uit zijn verklaringen afgeleid kan worden dat verzoeker omwille van deze activiteiten een doorn in het oog werd van bepaalde groeperingen.

Aangezien verzoekers sociaal en politiek engagement niet van dien aard is dat hij daardoor problemen zou kunnen krijgen, kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hij eraan koppelt. Dat aan deze vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, blijkt eens te meer uit de volgende in hoofde van verzoeker gedane pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen:

*“Ten eerste weet u dus niet waarom u tot drie keer toe bedreigd werd door gewapende groeperingen, en met welke politieke/sociale rol van u zij een probleem zouden hebben gehad (CGVS, p 15 en 21), wat al merkwaardig is aangezien het de kern van uw asielrelaas raakt. Ten tweede, blijkt uit bovenstaande analyse dat u al meerdere jaren actief was als lid bij de vakbond en als sociale leider (zie supra). Toch begonnen uw bedreigingen pas ettelijke jaren later. Als deze gewapende groeperingen zo’n groot probleem maakten van uw sociale en politieke activiteiten dan kan toch wel verwacht worden dat ze zich veel eerder zouden laten horen. Ten derde stelt u dat u een dreigbrief/pamflet in uw auto terugvond van de “Aguilas Negras” (CGVS, p 18). Dat de Aguilas Negras na deze dreigbrief niets meer van zich laten horen (CGVS, p 21), overtuigt evenmin. Er kan toch verwacht worden dat indien deze groepering u en uw collega’s echt viseren, ze jullie actiever zouden zoeken en meer daadkrachtig zouden optreden. Ten vierde stelt u dat u een kleine drie weken na deze dreigbrief opnieuw werd bedreigd maar deze keer in persoon (CGVS, p 18-19). De daders identificeerden zich hierbij niet. De mannen tonen u een wapen en vertellen u dat ze geen spelletjes spelen, toch blijft u uw politieke campagne verder zetten. Uw vrouw verklaart dan weer dat u na deze bedreiging uw campagne wel stopzette (CGVS L. (...), p 12). Jullie verklaringen gaan bijgevolg alle kanten uit. Ten vijfde, zijn jullie drie maanden later naar Bucaramanga gevlucht omdat de politie jullie niet kon beschermen in Villa*

*del Rosario (CGVS L. (...), p 4, 5 en 9). Het is dan ook merkwaardig dat jullie toen weliswaar al besloten om een maand later, vier dagen te spenderen in Panama om jullie vijanden op een dwaalspoor te zetten (CGVS J. (...), p 5). Er kan immers verwacht worden dat als jullie met de dood bedreigd worden en effectief de stap zetten om te vluchten naar een ander land, dat jullie daar langer zouden blijven dan vier dagen. Wat er ook van zij, jullie bleven van 29 september 2019 tot en met 29 november 2021 in Bucaramanga bespaard van bedreigingen (CGVS, p 18 en 24). Ook deze vaststelling doet de wenkbrauwen fronsen aangaande uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde problemen.*

*Ten zesde, gekoppeld aan het bovenstaande, zijn jullie na jullie verblijf in Bucaramanga, terug verhuisd naar Villa del Rosario, eerst naar een appartementencomplex in de wijk Bello Monte dat beveiligd werd en waar niet zomaar iedereen kon binnenkomen (CGVS, p 19). Echter, verschillende maanden later keren jullie terug naar jullie eigen woning in de wijk B. V. 3 (...). Dat jullie dit complex verlaten en terugkeren naar de plaats waar jullie bedreigingen hebben ontvangen, hoewel u stelt dat u nooit enige hulp of bescherming heeft gekregen van de Colombiaanse autoriteiten is dan ook een weinig logische daad (CGVS, p 19). Tevens zet dit de geloofwaardigheid en minstens de ernst van uw vrees voor vervolging op de helling. Het is immers onbegrijpelijk dat jullie op eigen initiatief beslissen terug te keren naar de wijk in Villa Del Rosaria die u eerder nog was ontvlucht wegens ernstige bedreigingen. Dat uw vrouw hulp nodig had met de kinderen en uw schoonmoeder daar bij jullie kon blijven is dan ook geen afdoende reden voor deze terugkeer (CGVS L. (...), p 9). U geeft aan dat jullie beveiligingscamera's hadden geïnstalleerd (CGVS p. 24). Als jullie leven echt op het spel staat, kan er verwacht worden dat jullie elke mogelijke beschermingsmaatregel zouden nemen om de wijk waar al uw levensbedreigende problemen zich afspeelden te verlaten. Het CGVS herhaalt zich dan ook wanneer het stelt dat jullie gedrag afbreuk doet aan de geloofwaardigheid en ernst van jullie vrees.*

*Tot slot, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de derde bedreiging die u plots twee jaar later zou ontvangen hebben en waarbij door de daders werd verwezen naar de ELN (CGVS, p 18-19). Dat deze gewapende groepering twee jaar wacht om toe slaan kan echt niet overtuigen, te meer de daders niet eens overgaan tot een effectieve aanslag op u maar enkel hun wapen op u richten en u weer waarschuwen. Gewapende Colombiaanse groeperingen staan er immers om bekend meedogenloos te zijn. Indien zij u werkelijk als een tegenstander zagen dan is het volstrekt onduidelijk wat men tegenhield om u effectief aan te pakken. Dat men u, volgens uw verklaringen, niet eerder gedood heeft omdat de Covid-19 pandemie en de daar bijhorende lockdownmaatregelen een rol speelden (CGVS, p 26), kan daarom niet overtuigen, te meer uit de beschikbare informatie blijkt dat er weliswaar een lichte daling was van het aantal moorden op sociale leiders in het begin van de pandemie, maar dat deze situatie weer veranderde kort nadien."*

Verzoekende partijen slagen er ook niet in deze motieven, die pertinent en terecht zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Door in hun verzoekschrift te benadrukken dat "een samenloop van de verschillende elementen dat verzoeker zich maatschappelijk en sociaal engageerde in de gemeente en de gemeenschap, zijn herhaaldelijke verzoeken voor meer veiligheid en aanwezigheid van politieagenten in de buurt, zijn standpunt over corruptie allemaal elementen zijn die nadelig zijn voor gewapende groeperingen en dus voor hen des te meer reden gaven om verzoeker en zijn familie te bedreigen", bieden verzoekende partijen nog steeds geen concreet antwoord op de vraag waarom verzoeker tot drie keer toe bedreigd werd. Dat de actoren waarvan deze bedreigingen uitgingen dit niet aan verzoeker kenbaar maken, is weinig aannemelijk. Een verwijzing naar een algemeen artikel van International Crisis Group, dat geen betrekking heeft op hun persoon en evenmin aangeeft dat leden van ELN of andere criminele bendes hun redenen waarom zij iemand bedreigen niet kenbaar maken, werpt hierop geen ander licht. Hoe dan ook bieden verzoekende partijen met dit betoog allerminst een concreet antwoord op de vragen waarom de bedreigingen pas ettelijke jaren nadat verzoeker actief was als lid bij de vakbond en als sociaal leider was begonnen en waarom de *Aguilas Negras* na één enkele bedreiging niets meer van zich lieten horen.

Waar verzoekende partijen nog benadrukken dat het volstrekt logisch is dat zij voor de handelingen van hun belagers geen verklaring kunnen bieden, wordt erop gewezen dat bij gebrek aan voldoende bewijskrachtige stukken en documenten moet worden nagegaan of hun verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Gelet op het geheel van de hierboven aangehaalde overwegingen, zijn verzoekende partijen daar kennelijk niet in geslaagd. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich tot een herhaling van hun verklaringen en hun eigen standpunt, met name dat "de Coronapandemie ook een rol heeft gespeeld in de vertraagde mogelijkheid voor de gewapende groeperingen om doelwitten aan te vallen", zonder evenwel in concreto te ontkrachten of te weerleggen dat dit niet kan overtuigen nu gewapende Colombiaanse groeperingen er om bekend staan meedogenloos te zijn en uit de beschikbare informatie blijkt dat er weliswaar een lichte daling was van het aantal moorden op sociale leiders in het begin van de pandemie, maar dat deze situatie weer veranderde kort nadien. Ook kunnen verzoekende partijen het gedrag van de groeperingen die verzoeker volgens hun verklaringen

bedreigden niet verklaren door louter te wijzen op de culturele context in Colombia, en meer bepaald het onvoorspelbare gedrag en de willekeurige aanpak van de criminele bendes aldaar. Zij beperken zich op dit punt immers tot loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die geen afbreuk doen aan de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen.

Voorts kunnen verzoekende partijen niet ernstig voorhouden dat zij zijn teruggekeerd naar hun wijk omdat verzoekster net was bevallen van haar tweede kind en hulp nodig had van haar moeder. Dat zij het risico zouden nemen om met een pasgeboren baby terug te keren naar een plaats waar verzoeker eerder meermaals (waaronder een keer met een vuurwapen) bedreigd zou zijn geweest en waarvandaan zij om die reden zouden zijn vertrokken, is allerm minst aannemelijk en doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van de door hen voorgehouden problemen en vrees. Verzoeker verklaarde overigens niet dat verzoekster hulp nodig had van haar moeder, maar dat het gemakkelijker was om met zijn allen te wonen in hun wijk in Villa del Rosario omdat daar een extra bed was voor zijn schoonmoeder (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4+B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Dit doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van de door hen voorgehouden problemen en vrees. Dat zij extra veiligheidsmaatregelen zouden hebben genomen en zelfs klachten zouden hebben ingediend, doet daaraan geen afbreuk.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in hoofde van verzoeker in de bestreden beslissingen opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

*"Wat er ook van zij, in de mate dat u en uw echtgenote tevens verwijzen naar een vorm van sociaal leiderschap van uw kant, dient het CGVS te stellen dat louter een verwijzing naar een welbepaald profiel niet kan volstaan om iemand te erkennen als zijnde vluchteling of subsidair beschermde. De vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non. De door u geschetste vervolgingsfeiten worden als ongeloofwaardig beoordeeld (zie supra). U geeft in uw verklaringen bovendien aan zelf niet goed te weten waarom u eigenlijk bedreigd werd (CGVS, p. 15, 21). Bovendien kan worden opgemerkt dat het louter organiseren van bepaalde activiteiten in de wijk als het inrichten van een park, het laten ophalen van afval of het vragen om meer politieaanwezigheid (CGVS, p. 16, 17), of uw activiteiten bij de vakbond van uw bedrijf waarbij u eerst sportactiviteiten organiseerde en daarna bij het bestuur betrokken was, en een eenmalige kandidatuur voor de lokale verkiezingen niet noodzakelijk beschouwd kunnen worden als een vorm van sociaal leiderschap. Van een sociaal leider kan duidelijk leiderschap worden verwacht, alsook een niet aflatende inzet voor de mensenrechten in de gemeenschap en een blijvende motivatie.*

*(...)*

*Tot slot bestaan er twijfels dat de door jullie beweerde vrees voor vervolging het werkelijke hoofdmotief van uw reis naar Europa was. Zo hadden jullie het plan om jullie huwelijksverjaardag te vieren in Parijs en met dit doel voor ogen hebben jullie in augustus 2021 al jullie vlucht geboekt. Na de derde bedreiging in november 2021 besloten jullie dan om het land te verlaten en internationale bescherming te vragen (CGVS, p 27). Het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste (Spanje, Frankrijk) zonder er bescherming aan te vragen getuigt bovendien van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliel dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een bijkomende negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid."*

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 5+B, map met 'documenten') en verzoekers opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker als volgt over de door verzoekende partijen neergelegde documenten en over de opmerkingen van verzoeker over de notities van zijn persoonlijk onderhoud:

*"U legt enkele documenten neer ter ondersteuning van uw verklaringen over uw werkzaamheden en die van uw werkzaamheden. Deze worden echter niet in twijfel getrokken door het CGVS. Hetzelfde dient gezegd te worden betreffende jullie identiteitsdocumenten, huwelijksakte en documenten ter staving van jullie scholing. De klachten die u heeft ingediend bewijzen enkel dat u de stappen heeft ondernomen om hulp te vragen aan de Colombiaanse autoriteiten maar zoals hierboven reeds uitgelegd, houdt dit geenszins een resultaatverbintenis in. De dreigbrief werd reeds zijdelings besproken. De foto's ter staving van uw politieke campagne staan hier ook niet ter discussie. De nieuwsartikels over het gewapend geweld in Colombia betreffen de algemene toestand die evenmin kunnen volstaan om jullie verklaringen betreffende jullie eigen specifieke problemen te ondersteunen. Uw vliegtuigtickets voegen verder niets toe aan uw relaas. De foto en*

*het videofragment dat u voorlegt ter staving van een vreemde persoon die vastgelegd werd door uw beveiligingscamera aan uw huis volstaan niet om aan te tonen dat u wel degelijk bedreigd werd. Zo kan niet worden afgeleid wie deze persoon is en op welke manier hij een bedreiging zou vormen.*

*Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde, indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non. Op zichzelf kunnen documenten de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.*

*Tot slot merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u liet overmaken aan het CGVS op 29 januari 2024 evenmin in staat zijn om de beoordeling van uw verzoek om te buigen. De opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming."*

Deze motieven worden door verzoekende partijen op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De stukken die verzoekende partijen bij hun op 16 augustus 2024 en ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegen, doen aan het voorgaande geen afbreuk.

De psychologische attesten (aanvullende nota verzoekende partijen, stuk 1) kunnen staven dat verzoekster met psychologische problemen kampt, doch niet dat deze hun oorsprong vinden in de vervolgingsfeiten die verzoekende partijen aanhalen. Een medisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog. Een psycholoog is namelijk meer afhankelijk van wat hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van wat een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren.

Wat betreft de fotokopie van een attest van lidmaatschap bij de *Alianza Verde*, met vertaling (*ibid.*, stuk 2), dient te worden vastgesteld dat dit stuk niet is voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. Hoe dan ook wordt in de bestreden beslissingen verzoekers lidmaatschap voor deze partij niet betwist, zodat niet wordt ingezien – en verzoekende partijen lichten niet toe – in welk opzicht dit attest een ander licht werpt op de gedane vaststellingen en overwegingen.

De fotokopieën van verschillende foto's (*ibid.*, stukken 3-8) voegen weinig toe aan de reeds in de loop van de administratieve procedure neergelegde foto's. In tegenstelling tot wat in de aanvullende nota's wordt gesteld, wordt in de bestreden beslissingen nergens geponeerd dat de zichtbaarheid van verzoeker beperkt zou zijn geweest. Wel wordt hierin gesteld dat (i) verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn taken als sociaal leider voor de gemeenschap van die aard waren dat hij er problemen door gekregen zou hebben, dat (ii) verzoekers politiek engagement bij *Alianza Verde* niet dermate groot of diepgaand was om mee in de problemen te komen en dat (iii) verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat zijn taken als lid van de vakbond *Sintraeicviro* en daarna als voorzitter van de vakbond *Sintracercool* van dien aard waren dat hij er problemen door gekregen zou hebben met bepaalde groeperingen. Uit de voorgelegde foto's kan het tegenovergestelde niet blijken. De loutere omstandigheid dat verzoeker op sommige foto's te zien is terwijl hij met een micro in de hand een groep mensen toespreekt, laat niet toe te besluiten dat hij daarbij zaken gezegd zou hebben die hem in de problemen kunnen brengen bij leden van criminele bendes.

Zoals reeds aangehaald, wordt in deze aanvullende nota's tevens gewag gemaakt van video's (*ibid.*, stukken 7-9), doch werden deze niet bijgevoegd.

De omstandigheid dat de identiteit van verzoekende partijen, alsook het werk bij de vakbond, de politieke campagne en het vrijwillig werk van verzoeker niet betwist wordt, doet geen enkele afbreuk aan het geheel van de voorgaande vaststellingen, die volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan. Ook het betoog in het verzoekschrift over de samenwerkingsplicht vermag het voorgaande niet in een ander daglicht te stellen.

Het voorgaande volstaat om te kunnen besluiten dat verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij in Colombia problemen hebben gekend met de "*Aguilas Negras*" en de ELN wegens het sociaal en politiek engagement van verzoeker als gemeenschapsleider in zijn buurt, als lid en voorzitter van de vakbond

en als ambtenaar bij de afdeling risico en veiligheid, noch dat zij hiervoor bij een terugkeer naar hun land zouden moeten vrezen.

De kritiek die verzoekende partijen uiten op de overige motieven van de bestreden beslissingen in dit verband, die bijkomstig en niet determinerend zijn, kan dan ook niet leiden tot een andere beoordeling, laat staan tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissingen. Vermits zij de door hen voorgehouden problemen niet aannemelijk hebben gemaakt, is een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst immers irrelevant.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

#### 2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekende partijen geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Colombia.

2.3.4.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviseerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Colombia zouden hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De adjunct-commissaris zet in de bestreden beslissingen het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

*“Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.*

*Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.*

*In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel*

ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidsstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop deze analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken.

2.3.4.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekende partijen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vierentwintig door:

|              |                                                 |
|--------------|-------------------------------------------------|
| D. DE BRUYN, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| I. VERLOOY,  | toegevoegd griffier.                            |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

|            |             |
|------------|-------------|
| I. VERLOOY | D. DE BRUYN |
|------------|-------------|